

- Sąd przypisuje decydujące znaczenie okoliczności polegającej na tym, że TV2, w celu realizacji części powierzonego jej zadania polegającego na emisji programów regionalnych, musiała korzystać z usług ośrodków regionalnych, przekazując następnie, jako wynagrodzenie z tytułu tych usług, wpływy z opłat abonamentowych. Tego jednoznacznie sprzecznego z duńskim prawem wniosku nie można wyciągnąć na podstawie akt sprawy. Z tego względu zostały w istocie spełnione kryteria prawne, jakie można wywieść z pkt 166, 167 i 171 zaskarżonego wyroku;
- w pkt 166 i 167 oraz pierwszym zdaniu pkt 173 zaskarżonego wyroku Sąd powołuje się w ramach oceny pomocy państwa na scenariusz o hipotetycznym charakterze. Scenariusz ten jest nie do zrealizowania w praktyce i pozbawiony znaczenia w kontekście oceny pomocy państwa. Rozstrzygającym czynnikiem w przypadku TV2 jest w istocie to, że nie osiągała ona żadnej korzyści gospodarczej z przekazywanych jej wpływów z opłat abonamentowych. Na TV2 spoczywał publicznoprawny obowiązek przekazania tych wpływów ośrodkom regionalnym i w praktyce wywiązała się ona z tego obowiązku. Z tego względu wydane przez Sąd rozstrzygnięcie jest sprzeczne z zawartym w art. 107 ust. 1 TFUE pojęciem pomocy państwa.

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 25 września 2015 r. w sprawie T-268/10 RENV, Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS/Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA), wniesione w dniu 4 grudnia 2015 r. przez Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS

(Sprawa C-650/15 P)

(2016/C 048/30)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS (przedstawiciele: R. Cana, avocat, D. Abrahams, barrister, E. Mullier, avocate)

Druga strona postępowania: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA), Królestwo Niderlandów, Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie zwracają się do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu w sprawie T-268/10 RENV;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu;
- tytułem żądania ewentualnego, przekazanie sprawy Sądowi do wydania ponownego rozstrzygnięcia w przedmiocie wniesionej przez wnoszących odwołanie skargi o stwierdzenie nieważności;
- obciążenie pozwanej w pierwszej instancji kosztami w tym kosztami postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie zostało wniesione od wyroku Sądu w sprawie T-268/10 RENV, w którym Sąd oddalił wniesioną przez wnoszących odwołanie skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiej Agencji Chemikaliów (zwanej dalej „ECHA”) o identyfikacji akryloamidu jako substancji spełniającej kryteria przewidziane w art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006⁽¹⁾ w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zgodnie z art. 59 rozporządzenia nr 1907/2006.

Zarzuty powołane przez wnoszące odwołanie można zwięźle przedstawić w następujący sposób:

- 1 Sąd naruszył prawo, dokonując błędnej wykładni rozporządzenia REACH przy dokonywaniu interpretacji pojęcia „półproduktów” w art. 3 pkt 15 rozporządzenia REACH
  - a) dokonując wykładni docelowych zastosowań substancji przekształconych w inną substancję jako kryterium wyłączającego wbrew jasnemu brzmieniu art. 3 pkt 15;
  - b) dokonując wykładni pojęcia „półproduktów” w sposób sprzeczny z celem przepisów rozporządzenia REACH; oraz
  - c) nie dokonując niezależnej oceny oraz powołując się na nieistotne sekcje załącznika 4 do wytycznych ECHA na temat „półproduktów”;
- 2 Sąd naruszył obowiązek uzasadnienia poprzez nieustosunkowanie się do argumentu wnoszących odwołanie, że art. 2 ust. 8 lit. b) rozporządzenia REACH obejmuje tytuł VII rozporządzenia REACH w całości;
- 3 Sąd naruszył prawo, dokonując błędnej wykładni rozporządzenia REACH, ponieważ orzekł, że półprodukty nie są wyłączone z zastosowania art. 59 rozporządzenia REACH;
- 4 Sąd naruszył prawo, orzekając, że pozwana w pierwszej instancji nie popełniła oczywistego błędu w ocenie poprzez nieuwzględnienie informacji wymienionej w załączniku XV rozporządzenia REACH;
- 5 Sąd naruszył prawo w ramach dokonanej oceny proporcjonalności zaskarżonego aktu; oraz
- 6 Sąd naruszył ciężący na nim obowiązek uzasadnienia poprzez niezastosowanie mniej dotkliwych środków zaproponowanych przez wnoszące odwołanie.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta domstolen (Szwecja)
w dniu 7 grudnia 2015 r. – Länsförsäkringar AB/Matek A/S**

(Sprawa C-654/15)

(2016/C 048/31)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Högsta domstolen.

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: Länsförsäkringar AB.

Druga strona postępowania: Matek A/S.